

KG - 17/01/2014 - B - KA

In de zaak 13/175/C

Rep. nr. 2014/ *A16*

, wonende te

eiser

hebbende als raadsman meester

advocaat te

tegen:

HET VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, ten verzoeken van de Heer Vlaams Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke ordening en Sport, met kabinet te 1210 Brussel, Koning Albert II laan 19, bus 10

verweerster

hebbende als raadsman meester

advocaat

I. Rechtspleging :

De dagvaarding werd betekend op 08 mei 2013.

De partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen in de openbare terechtzitting van 03 januari 2014.

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en van de bundels van partijen.

Artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken werd in acht genomen.

II. Ten gronde :

A. Voorwerp van de vorderingen :

Eisende partij vordert en besluit

De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en derhalve de bestreden bekrachtigingsbeslissing van het proces-verbaal d.d. 18 april 2013 op datum van 25 april

Vlaamse Regering
Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke ordening en Sport
Kabinet
Koning Albert II laan 19, bus 10
1210 Brussel
T +32 (0)2737 3611
F +32 (0)2737 3611
E info@vlaamse-regering.be
W www.vlaamse-regering.be

2013 nietig te verklaren, minstens de opheffing te bevelen van het stakingsbevel en de bekrachtigingsbeslissing te vernietigen.

Dit alles uitvoerbaar bij voorraad.

Verweerster te veroordelen tot de kosten aan de zijde van eiser begroot op een rechtsplegingsvergoeding van 1.320,00 euro + dagvaardingskost 337,38 euro + 264,47 euro.

Verwerende partij besluit

De vordering van eisende partij onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren..

Eisende partij te veroordelen tot alle kosten van het geding.

B. Beoordeling:

Het verzoek tot nietigverklaring van de bekrachtigingsbeslissing

Bij toepassing van artikel 6.1.47 VCRO kunnen Wij een stakingsbevel al of niet opheffen.

In de mate dat eiser de nietigverklaring vordert van de bekrachtigingsbeslissing van het stakingsbevel (of van het stakingsbevel) is dit onderdeel van de vordering van eiser ontoelaatbaar, minstens ongegrond.

De gevorderde opheffing van de bekrachtigingsbeslissing/het stakingsbevel

a)

Eiser houdt voor dat het initiële stakingsbevel een 'actio ad futurum' vormt, dat in de regel volstrekt uitgesloten is. Voorgehouden wordt dat een stakingsbevel voor werken die al volledig zijn uitgevoerd, elke uitwerking mist en zodoende het stakingsbevel ongegrond dient verklaard te worden.

Verweerster betwist deze zienswijze van eiser.

b)

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg beslist 'ten gronde' over de vordering tot opheffing van het stakingsbevel. Onze beoordelingsbevoegdheid gaat verder dan die van de gewone kortgedingrechter. De vordering tot opheffing van het stakingsbevel wordt behandeld zoals in kortgeding, wat enkel slaat op de te volgen procedure (rechtsgang).

Wij toetsen het bevel tot staking op zijn externe en interne wettigheid. Er wordt onderzocht of dit bevel strookt met de wet, of het niet op machtsoverschrijding of -afwending berust. De opportuniteit van het gelegde bevel tot staking dient niet beoordeeld te worden, net zomin de opportuniteit van het overheidsoptreden is te beoordelen. Er dient nagegaan te worden of de beslissing aangaande het uitvoeren van deze maatregel rechtmatig is genomen, of de procedurele regels gevolgd werden of de wijze waarop de getrof-

fen maatregel werd uitgevaardigd regelmatig en rechtsgeëdig is tussengekomen. De controle van de externe wettigheid houdt in dat de formele regelmatigheid van het bekrachtigde stakingsbevel wordt onderzocht. De controle van de interne wettigheid betreft het onderzoek en toetsing aangaande de gebezigde motieven, de inhoudelijke motivering en het norm-doel van het (bekrachtigde) stakingsbevel. De kortgedingrechter voert bijgevolg een rechtmatigheidscontrole uit via een marginale toetsing van de kennelijke ofwel zeer manifeste onredelijkheid van het overheidsoptreden bij de uitvaardiging van het stakingsbevel.

Het stakingsbevel strekt er ondermeer toe enerzijds de bevoegdheid van de rechterlijke instantie om het eventueel herstel te bevelen, veilig te stellen en anderzijds de geïmagineerde stedenbouw inbreuken te voorkomen en daarmee de (verdere) aantasting van de ruimtelijke ordening door die stedenbouwinbreuken te beletten of te verhinderen. Het preventief norm-doel van het stakingsbevel (ter voorkoming van een verdere aantasting van de ruimtelijke ordening door de stedenbouwkundige inbreuken) sluit op deze wijze naadloos aan bij het door de overheid beoogde preventiebeleid om aldus te vermijden dat de inbreuk(en) zich (verder) manifesteren of uitdijen, waardoor (naderhand) de bevoegde rechterlijke instantie die over de herstelmaatregel moet oordelen, als handhavingsmaatregel, voor (een) voldongen feit(en) wordt gesteld.

c)

Vastgesteld wordt dat door eiser niet betwist wordt dat een stakingsbevel kan aangewend worden als een preventieve maatregel, waardoor onder meer kan vermeden of voorkomen worden dat niet-vergunde werken, handelingen of bodemreëfwijszigen (waardoor een terrein of de functie ervan verandert) niet toenemen, voortschrijden of uitdijen opdat de ruimtelijke ordening wordt gevrijwaard.

Het stakingsbevel van 19 april 2013 wordt gemotiveerd/verantwoord, voorhoudende dat 'omwille van de voortschrijdende inbreuken op het perceel wordt een staking van alle werken, handelingen en wijzigingen bevolen'. Of daarmee de ruimtelijke ordening wordt gevrijwaard, is een opportuniteitsinvulling van de overheid, die geen voorwerp van rechterlijke controle vormt.

Uit de bijlagen van de bekrachtigingsbeslissing van 25 april 2013/van het stakingsbevel van 19 april 2013 (naar aanleiding van de vaststellingen van 18 april 2013), waaronder de luchtfoto's van 2000, 2005, 2009 en 2012, mag blijken dat er in de periode van 2005 tot en met 2012 op het kwestieus perceel van eiser meer niet-vergunde inrichtingen of constructies bijkomend werden opgericht, opgetrokken, (uit)gebouwd of aangelegd en dat op bepaalde plaatsen aanmerkelijke bodemreëfwijszigen worden vastgesteld, waardoor het terrein of de functie ervan danig is veranderd. Deze toename in bebouwing, in bouwvolume en in functionele mogelijkheden van het terrein en van de constructies op het perceel, gelegen in een agrarisch gebied en zonder dat daaromtrent een vergunningsaanvraag wordt voorgelegd, heeft onder meer -volgens de motivering van het tussengekomen advies (met nummer 1619) van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid van 23 juni 2013, betreffende de eventuele uitvaardiging van een herstelmaatregel- de plaatselij-

ke (ruimtelijke) ordening aangaande het kwestieus perceel in ruimtelijk opzicht van langsom meer werd bezwaard.

Deze toename en uitbreiding van een wederrechtelijke (niet-vergunde) toestand van het kwestieus grondperceel door de verdere aanleg en inrichting van het terrein, door de bijkomende oprichting van constructies en door de uitbreiding ervan gedurende meerdere jaren, met kennelijk een voortschrijdende bezwarende of uitermate nefaste impact voor de goede ruimtelijke ordening en of met een beduidende invloed op het stedenbouwkundig vergunde/het vergunbare volume wegens onder meer de gebiedsbestemming geldende voor het perceel (gelegen in een agrarisch gebied), wegens de inplanting (de oprichting van een constructie en de asfaltering/verharding van de oprit, palend aan de woning gelegen in de _____) of wegens de omvang, het volume en de aard van de inrichtingen, constructies of (terrein)veranderingen laat toe dat door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur wordt overgegaan tot de uitvaardiging van een stakingsbevel ten einde vanuit preventief oogpunt nieuwe of bijkomende inbreuken te voorkomen/vermijden, opdat de toename, uitbreiding of uitdeining ervan wordt gestaakt.

De bewering van eiser dat het stakingsbevel werd aangewend voor vermeende inbreuken aangaande afgewerkte constructies of inrichtingen (waarvan eiser het wederrechtelijk karakter ervan, in zoverre geen beroep kan gedaan worden op het Vrijstellingsbesluit van 16 juli 2010, niet lijkt te betwisten) waarvoor geen stakingsbevel ten preventieve titel kan uitgevaardigd worden, mist feitelijke grondslag.

Dat uit de luchtfoto's tevens mag blijken dat bepaalde werken of constructies jaren geleden (in het jaar 2000) waren voorzien, opgericht of aangelegd, is zonder belang. Dit alles heeft eiser er niettemin niet van weerhouden om in de periode 2005 tot 2012 ofwel af te wijken van de stedenbouwkundige vergunning(en), ofwel de opgelegde voorwaarden of vereisten van bepaalde vergunningen te negeren of te wijzigen, ofwel bijkomend vaste overdekte constructies op te richten of bestaande inrichtingen verder in te richten (via een loods bestaande uit metalen golfplaten en aangewend als opslagplaats, garage en werkplaats, via de aanleg van een tegelverharding rondom een 'zwembad', ...), ofwel op het perceel omvangrijke of aanmerkelijke bodemreliëfwijzigingen tot stand te brengen (via de her-aanleg van een zandpiste voor paarden van 550 m² waarbij het bestaande reliëf door zand werd vervangen, via de wijziging van het reliëf via de aanleg van de verschillende opritten, waarbij een verharding/asfaltering over een oppervlakte van ongeveer 700 m² werd aangebracht of aangelegd).

Dit verantwoordt bijgevolg dat een stakingsbevel van alle niet-vergunde werken, handelingen en wijzigingen wordt opgelegd, zelfs al zouden in het jaar 2000 al bepaalde inrichtingen, constructies of (terrein)voorzieningen (voorlopig) aangelegd zijn.

Het op 18 april 2013 uitgevaardigde stakingsbevel, zoals het werd bekrachtigd op 25 april 2013, behoudt diens relevantie en nut voor het kwestieus perceel in zoverre het beantwoordt aan het bij decreet bepaalde preventief karakter ervan.

d)

In het proces-verbaal van 19 april 2013 wordt per vergissing verwezen naar een onbebouwd terrein. Deze vergissing is zonder belang om de wettigheid en de rechtmatigheid van (de bekrachtiging van) het stakingsbevel te beoordelen. De door eiser aan deze vermelding verbonden beweringen en gevolgen zijn feitelijk en juridisch zonder belang voor de beoordeling van de interne/externe wettigheid van het stakingsbevel.

De beweringen van eiser aangaande de noodzaak van de mededeling over de stedenbouwkundige vergunningstoestand van de paardenstalling op het betrokken perceel zijn zonder belang voor de beoordeling van de interne/externe wettigheid van het stakingsbevel. De beschrijving van de vermeende stedenbouwkundige inbreuken en van het verloop van de procedure aangaande de door de overheid beoogde herstellordering, naast de opsomming van de nieuwe vaststellingen, in vergelijking met de vroegere bevindingen van 15 januari 2004, blijven relevant in de mate dat deze beschrijving over de paardenstalling toelaat om de aanleg van het bijkomend deel van een verharde oprit (gelegen tussen de metalen loods en de berging/paardenstalling) te situeren, en om bovendien het voortschrijdend karakter van de stedenbouwkundige inbreuken tussen 2005 en 2012, onder meer deze gelegen bij/rondom de stedenbouwkundig -niet-conform- opgerichte paardenstalling, vast te stellen.

De door eiser aan de vermelding aangaande de paardenstalling verbonden beweringen of rechtsgevolgen zijn ongegrond.

De 'stalberging' en de 'buitenkeuken' vormen geen voorwerp van het bestreden stakingsbevel en de bekrachtigingsbeslissing ervan, net zomin het gebruik van deze stalberging en buitenkeuken werd gestaakt.

e)

De beweringen van de eiser over de twee dakkapellen aan de achterzijde van de woning en over de aanleg van de zandpiste voor de paarden zijn ongegrond. Er wordt verwezen naar hetgeen hiervoor werd bepaald. De kortgedingrechter dient niet uit te maken of de dakkapellen een aanmerkelijke invloed hebben op het vergunde volume (van de woning). Het gebruik van deze constructies, inrichtingen of bouwwerken maakt geen voorwerp uit van het bestreden stakingsbevel en van de bekrachtigingsbeslissing ervan. De overige beweringen van eiser zijn niet dienend ter beoordeling van diens vordering.

f)

Aangaande het zwembad houdt eisende partij voor dat het zwembad niet-vergunningsplichtig is, verwijzende naar artikel 2.1, 8° van het Vrijstellingsbesluit van 16 juli 2010 en voorhoudende dat deze inrichting/aanleg van het zwembad niet-vergunningsplichtig is. In zoverre uit het proces-verbaal van 18 april 2013 blijkt dat het zwembad en de bijhorende (rondom gelegen) tegelverharding een totale oppervlakte heeft van ongeveer 200 m², is de vrijstellingsregeling aangaande het vereiste van een stedenbouwkundige vergunning voor niet-overdekte constructies (met onder meer een oppervlakte-eis tot maximaal 80 m² per constructie) niet van toepassing. Daarbij kan ten overvloede verwezen worden

naar het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid met nummer van 23 Juni 2013 aangaande de eventuele oplegging van een herstelmaatregel, waarin bepaald wordt dat op basis van de beschikbare stukken en gegevens mag blijken dat de oppervlakte van de niet-overdekte constructies op het terrein -in haar totaliteit bekeken- de maximaal toegelaten oppervlakte van 80 m² overschrijdt, redenen waarom -volgens dit advies- geen beroep kan gedaan worden op artikel 2.1, 8° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010. In zoverre door elser niet wordt betwist dat het zwembad (met een oppervlakte van 35 m²) en de daarvan afhankende, aangrenzende en rondom het zwembad gelegen tegelverharding een totale oppervlakte heeft van ongeveer 200 m², overschrijdt deze omvang van de niet-overdekte constructie ruimschoots de voorwaarden van de vrijstellingsregeling, zodat voor de aanleg/inrichting van het zwembad met aansluitende tegelverharding wel degelijk een stedenbouwkundige vergunning wordt vereist.

g)

De oprichting van de metalen loods, met vier compartimenten en met een oppervlakte van ongeveer 120 m² en dienende als opslagruimte, als garage en als (privé)werkplaats is niet-vergund. Het gebruik van deze loods behoort niet tot het voorwerp van het uitgevaardigd stakingsbevel; redenen waarom de vermeende onwettigheid daaromtrent, zoals opgeworpen door elser, niet wordt aangenomen. Verweerster bevestigt dat het gebruik van deze loods niet gestaakt is.

h)

De verschillende opritten zijn, volgens de voorliggende stukken en gegevens, in de periode 2005 tot 2012 ofwel ingeplant, ofwel aangelegd, ofwel in omvang, in volume en in oppervlakte gestadig uitgebreid, ofwel werd het bodemreliëf ervan gewijzigd door de verharding der opritten (door een vermoedelijke asfaltering ervan), waardoor anno 2013 de totale (vermoedelijk geasfalteerde) verharding een oppervlakte bestrijkt van ongeveer 700 m². Ook worden de andere niet-vergunde constructies of niet-conform vergunde inrichtingen of bouwwerken door de aanleg, uitbreiding en verharding der opritten onnodig gefaciliteerd (als toegangsweg via de van/naar de recent opgerichte metalen loods, waarin een auto staat gestald volgens één der foto's gehecht aan het proces-verbaal van 18 april 2013, en van/naar de berging/paardenstalling). De verweerster bevestigt dat het gebruik van de oprit en de uitbreiding ervan (alle verharde delen ervan) dusdanig niet werd gestaakt.

Besluitend

De door elser opgeworpen middelen en gronden -ter betwisting en ter staving van het verzoek tot opheffing van het uitgevaardigde stakingsbevel, zoals naderhand bekrachtigd- worden niet ingewilligd, noch aangenomen.

De vordering van elser -in zoverre de opheffing van het uitgevaardigde en bekrachtigde stakingsbevel wordt verzocht- is ongegrond.

De gedingkosten

Eiser wordt veroordeeld tot de gedingkosten, hierna begroot.

OM DEZE REDENEN :

Wij, rechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis, ondervoorzitters en rechters ouder in rang van benoeming, zitting houdend in kortgeding, bijgestaan door gedelegeerd griffier.

Wijzende in eerste aanleg en op tegenspraak;

Verklaren de vordering van eiser ontvankelijk, maar ongegrond.

Veroordelen eiser tot de gedingkosten, niet te begroten ten zijde van eiser vermits deze ten zijner laste blijven en ten zijde van verweerster, niet begroot door verweerster.

Verwerpen het meer of anders gevorderde.

Onderhavige beschikking is ingevolge artikel 1039 van het Gerechtelijk Wetboek uitvoerbaar bij voorraad.

Artikel 1024 van het Ger.W. regelt de kosten van tenuitvoerlegging.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van kortgeding in het gerechtshuis te Brugge op zeventien januari tweeduizend veertien.

Aanwezig zijn:

rechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis, ondervoorzitters en rechters ouder in rang van benoeming
gedelegeerd griffier